

Դանիելի գիրքը — հարյուր վաթսունյոթերորդը

Մարգարեության վերծանումը. Դանիել 11:10-ի և դրանից անդին պատմական ու մարգարեական նշանակության բացահայտումը

Jeff Pippenger

2024-03-30

Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ համարը սկսում է վախճանի ժամանակին՝ 1798 թուականին, երբ հարաւի թագաւորի ձեռքով հիւսիսի թագաւորին հասցում է նրա մահաբեր վերքը: Այդ պատմութիւնը նախապատկերուել էր մ.թ.ա. 246 թուականով, երբ Պտղոմէոսը վրէժ լուծեց հիւսիսային թագաւորութեան վրայ, ինչպէս նաեւ 1798 թուականին, երբ Նապոլէոնեան Ֆրանսիան պապին գերեվարեց: Այն բանից յետոյ, երբ իններորդ համարում հարաւի թագաւորը վերադառնում է Եգիպտոս, ապա տասներորդ համարը ցոյց է տալիս, որ հիւսիսի թագաւորը հարաւի թագաւորի դէմ հակայարձակում պիտի ձեռնարկէ:

Եվ հարավի թագավորը պիտի գա իր թագավորությունը և պիտի վերադառնա իր երկիրը: Բայց նրա որդիները պիտի գրգովեն և պիտի հավաքեն մեծ զորքերի բազմություն. և մեկը անշուշտ պիտի գա, պիտի հեղեղի և անցնի. ապա նա պիտի վերադառնա և պիտի գրգովի՝ մինչև իսկ իր ամբողջը: Դանիել 11:9, 10.

Նախքան անդրադառնանք Ուրիա Սմիթի մեկնաբանությանը այն պատմության վերաբերյալ, որով կատարվեց տասներորդ համարը, նշենք «հորդի և անցնի» արտահայտությունը: Այսպես թարգմանված եբրայական դարձվածքը քառասուներորդ համարում նույնպես թարգմանված է որպես «հորդի և անցնի վրայով»: Բնագիր եբրայերենում դա նույն դարձվածքն է: Սուրբ Գրքում այն հանդիպում է միայն ևս մեկ տեղ:

Եվ նա պիտի անցնի Հուդայով. պիտի հեղեղի ու անցնի, մինչև իսկ պարանոցը պիտի հասնի, և նրա թևերի տարածվելը պիտի լցնի քո երկրի լայնությունը, ո՞վ էմանաւել: Եսայիա 8:8:

Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի տասներորդ և քառասուներորդ համարներում, ապա դարձյալ Եսայիայի գրքի ութերորդ գլխի ութերորդ համարում, նույնական եբրայական դարձվածքը թարգմանված է երեք տարբեր եղանակներով, թեև դրանք ներկայացնում են նույն իմաստը: Դարձվածքի վերջին բառը՝ եբրայական «abar» բառը, տասներորդ համարում փոխանցված է որպես «անցնել միջով», քառասուներորդ համարում՝ որպես «անցնել վրայով», իսկ Եսայիայի մոտ՝ որպես «գնալ վրայով»: Իմաստը, ըստ էության, նույնն է բոլոր երեք հղումներում, սակայն Եսայիայի մոտ հղումների միջև կա նաև մեկ այլ մարգարեական կապ:

Եսայիայի գրքի այդ համարը կատարվեց, երբ Ասորեստանի թագավորը նվաճեց Հուդան և եկավ Երուսաղեմ, բայց երբեք չնվաճեց հենց քաղաքը: Նա հասավ «մինչև պարանոցը», բայց երբեք չնվաճեց «գլուխը»: Նույն այդ մարգարեության մեջ Եսայիան

ներկայացնում է մարգարեական մի խորհրդանիշ, թե ինչ է ներկայացնում «գլուխը», և նա «գլուխը» նույնացնում է որպես թագավորության մայրաքաղաք, իսկ թագավորության թագավորը նույնպես «գլուխն» է: Նա տալիս է մարգարեական այն ճշմարտության երկու վկայություն, որ գլուխը թագավոր է և թագավորություն, ապա խորհրդավոր կերպով մատնանշում է, որ եթե մարգարեությունը ուսումնասիրողը չընդունի և չհասկանա այս ճշմարտությունը, նա չի հաստատվի: Խորհրդավոր այդ համարը նույն այն մարգարեության մասն է, որը ցույց է տալիս, որ հյուսիսի թագավորը պիտի հորդի և անցնի, բայց միայն «մինչև պարանոց»:

Որովհետև Ասորիքի գլուխը Դամասկոսն է, և Դամասկոսի գլուխը՝ Ռեզինը. և վաթսունհինգ տարվա ընթացքում Եփրեմը պիտի ջարդվի, այնպես որ ժողովուրդ չլինի: Եվ Եփրեմի գլուխը Սամարիան է, և Սամարիայի գլուխը՝ Ռեմալիայի որդին: Եթե չհավատաք, հաստատ չեք հաստատվի: Եսայիա 7:8, 9.

Սիրիայի ազգի «գլուխը» նրա մայրաքաղաք «Դամասկոսն» էր, իսկ «Դամասկոսի» (մայրաքաղաքի) «գլուխը» Սիրիայի թագավոր «Ռասինն» էր: Նույնպես, Եփրեմի ազգի «գլուխը» նրա մայրաքաղաք «Սամարիան» էր, իսկ «Սամարիայի» (մայրաքաղաքի) «գլուխը» «Ռեմալիայի որդին» (Փեկահ), Սամարիայի թագավորն էր: Նույն մարգարեության մեջ, հաջորդ գլխում, ութերորդ համարում, Ասորեստանի Սենեքերիմ թագավորը շրջապատեց Երուսաղեմը, և ութերորդ համարում նրա Երուսաղեմը շրջապատելը ներկայացվում է որպես մինչև պարանոց հասնել:

Յոթերորդ և ութերորդ համարները, որոնք երկու վկաների վրա ներկայացնում են «գլուխ» մարգարեական խորհրդանիշը՝ ներկայացնելով թե՛ թագավորին և թե՛ այդ թագավորի ազգի մայրաքաղաքը, այն վաթսունհինգ տարիների մարգարեությունն են, որը նույնացնում է Իսրայելի հյուսիսային և հարավային թագավորությունների դեմ ուղղված երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարիների երկու մարգարեությունների սկզբնակետը: Հետևաբար, սա չափազանց բարդ համար է, որովհետև այն կապված է Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի տասներորդ և քառասուներորդ համարների հետ, որոնք երկուսն էլ ևս նույնացնում են հյուսիսային մի թագավորի և հարավային մի թագավորի միջև տեղի ունեցող բախումները, ճիշտ այնպես, ինչպես Սենեքերիմը՝ հյուսիսի մի թագավոր, հարձակվեց Հուդայի՝ հարավային մի թագավորության վրա, Եսայիա ութերորդ գլխի ութերորդ համարում:

Բանալին, որը միմյանց է կապում հյուսիսի և հարավի թագավորների այս բախումները, «գլուխն» է, և «հեղեղվելն ու անցնելը»: Երբ տասնմեկերորդ գլխի տասներորդ համարում հյուսիսի թագավորը հակահարված է հասցնում հարավի թագավորին, նա հաղթում է պատերազմում, բայց թողնում է «գլուխը», որովհետև «գալիս է, հեղեղվում և անցնում է» մինչև հարավի թագավորի «ամրոցը»: Տասներորդ համարի պատմությունը ներկայացնում է հյուսիսային թագավորի հաղթանակը հարավային թագավորի նկատմամբ, սակայն նա չի մտնում Եգիպտոս (ամրոցը), մայրաքաղաքը՝ «գլուխը»:

Երբ յոթերորդ և ութերորդ համարներում հարավի թագավորը նախկինում հաղթեց հյուսիսի թագավորին, նա «մտավ հյուսիսի թագավորի ամրոցը, և» «հաղթեց, և»

«գերիներ տարավ» հետ՝ «Եգիպտոս»: Հյուսիսի թագավորի պատասխան հաղթանակի ժամանակ նա չմտավ Եգիպտոս, որով կերպավորվում է այն, որ երբ Խորհրդային Միությունը 1989 թվականին swept away եղավ, Ռուսաստանը՝ նրա մայրաքաղաքը, նրա գլուխը, կանգուն մնաց: «Եթե չհավատաք, անկասկած չեք հաստատվի»: Սահմանամերձ երկրի ճակատամարտում, որը հնում Ռափիա էր, իսկ այսօր՝ Ուկրաինան, հաղթանակողը Ռուսաստանն է, որ ներկայացված է որպես հարավի թագավոր տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներում:

«10-րդ համար. Սակայն նրա որդիները պիտի գրգռվեն և պիտի համախմբեն մեծ զորքերի բազմություն, և մեկը, անկասկած, պիտի գա, հորդի և անցնի. ապա նա պիտի վերադառնա և պիտի գրգռվի՝ մինչև իսկ իր ամրոցը»:

«Այս համարի առաջին մասը խոսում է որդիների մասին՝ հոգնակի թվով, իսկ վերջին մասը՝ մեկի մասին՝ եզակի թվով: Մեկնուս Կալլինիկոսի որդիներն էին Մեկնուս Կերավնոսը և Անտիոքոս Մագնուսը: Սրանք երկուսն էլ նախանձախնդրությամբ ձեռնամուխ եղան իրենց հոր և իրենց երկրի գործը արդարացնելու և վրեժխնդիր լինելու գործին: Նրանցից ավագը՝ Մեկնուսը, նախ գահ բարձրացավ: Նա մի մեծ բազմություն հավաքեց՝ իր հոր տիրությունները վերականգնելու համար, բայց լինելով տկար և երկչու իշխան՝ թե՛ մարմնով, թե՛ կարողությամբ, զուրկ դրամից և անկարող իր բանակը հնազանդության մեջ պահելու, անփառունակ երկու կամ երեք տարվա թագավորությունից հետո թունավորվեց իր երկու զորապետների կողմից: Այնուհետև նրա ավելի ընդունակ եղբայրը՝ Անտիոքոս Մագնուսը, հռչակվեց թագավոր, և նա, ստանձնելով բանակի հրամանատարությունը, վերստացավ Մեկնիկի և վերահաստատեց Սիրիայի վրա իր իշխանությունը՝ որոշ վայրեր իրեն ենթարկելով դաշնագրով, իսկ ուրիշները՝ զենքի ուժով: Դրան հետևեց զինադադար, որի ընթացքում երկու կողմերն էլ խաղաղության շուրջ բանակցում էին, սակայն պատրաստվում էին պատերազմի. որից հետո Անտիոքոսը վերադարձավ և ճակատամարտում հաղթեց եգիպտացի զորավար Նիկոլասին և մտադրեց ներխուժել հենց Եգիպտոսը: Ահա այն «մեկը», որ անշուշտ պիտի հեղեղի և անցնի»: Ուրիա Սմիթ, Daniel and the Revelation, 253:

Խորհրդային Միության փլուզումը 1989 թվականին նշանավորեց «վերջի ժամանակը», և համարում հիշատակված երկու որդիները ներկայացնում են Ռեյգանի և առաջին Բուշի երկու ճանապարհանշանները: Քանի որ «վերջի ժամանակից»՝ 1798 թվականից, որտեղից սկսվեց Դանիել տասնմեկի քառասուներորդ համարը, Հռոմի պոռնիկը մոռացության է մատնվել, որովհետև նա, իբրև Հեզաբել, մնում է Սամարիայում, մինչդեռ նրա ամուսին Աքաբը Եդիային դիմում է Կարմեղոս լեռան վրա: Նա թաքնված էր, սակայն գաղտնապես շարժում էր թելերը, ինչպես Առաջին համաշխարհային պատերազմի և Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ: Նրա ամուսինը նրա փոխանորդ բանակն է հարավի թագավորի դեմ: Երբ նա 1989 թվականին հակահարված տվեց, նա, իբրև հյուսիսի թագավոր, բերեց կառքեր, նավեր և հեծյալներ:

Եվ վերջի ժամանակ հարավի թագավորը պիտի հարձակի նրա վրա, իսկ հյուսիսի թագավորը պիտի գա նրա դեմ մրրիկի պես՝ կառքերով, հեծյալներով և բազմաթիվ նավերով. և նա պիտի մտնի երկրները, պիտի հեղեղի և անցնի դրանց վրայով:

Դանիել 11:40.

Նրա փոխանորդը վրեժխնդրության մեջ ներկայացված է «նավերով», որոնք տնտեսական զորություն են, և «կառքերով ու հեծյալներով», որոնք ռազմական հզորություն են: Ռազմական հզորությունն ու տնտեսական զորությունն Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների երկու մարգարեական հատկանիշներն են վերջին օրերի մարգարեություններում, որովհետև Ամերիկայի Միացյալ Նահանգները պիտի արգելի նրանց, ովքեր չեն խոնարհվի Հեզաբելի առաջ, գնել և վաճառել, և եթե նրանք դեռևս մերժեն Հեզաբելի իշխանության նշանը, պիտի մատնվեն մահվան: Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների տնտեսական զորությունն ու ռազմական հզորությունն էր, որ, գործադրվելով պապականության հետ համագործակցությամբ, 1989 թվականին պատճառ դարձավ Խորհրդային Միության լուծարմանը, թեև Ռուսաստանը կանգուն մնաց:

Այն պատմությունը, որը կատարեց Դանիել գրքի տասնմեկերորդ գլխի տասներորդ համարը, կրկնվում է քառասուներորդ համարի երկրորդ մասի պատմության մեջ, որը 1989 թվականին նույնացնում է վախճանի ժամանակը: Վեցից մինչև իններորդ համարների պատմությունը ներկայացնում է այն պատմությունը, որը հանգեցրեց վախճանի ժամանակին, որը նույնացվում է քառասուներորդ համարի առաջին մասում: Դանիել գրքի տասնմեկերորդ գլխի հինգերորդից մինչև տասներորդ համարները կատարելապես պատկերում են Դանիել 11-ի քառասուներորդ համարի պատմությունը, որովհետև, ինչպես Քույր Ուայթն արձանագրել է, «Դանիել 11-ում կատարված պատմության մեծ մասը պիտի կրկնվի»:

Դանիել տասնմեկերորդ գլխի առաջինից չորրորդ համարները նույնացնում են Կյուրոսին՝ վերջին օրերում վերջի ժամանակի երկեղջուր ազգի երկրորդ թագավորին: Վերջի ժամանակը վերջին օրերում 1989 թվականն էր, և երկրորդ նախագահը, որ ներկայացված է Կյուրոսով, հաստատում է մի մարգարեական հաջորդականություն, որը մարգարեության ուսումնասիրողին հնարավորություն է տալիս 1989 թվականից հետո հաշվել մինչև վեցերորդ նախագահը, որը պիտի լինե՛ր ամենահարուստ նախագահը և պիտի խոովեր (արթնացներ) գլոբալիստական վիշապային ուժերին՝ լինեն դրանք աշխարհի գլոբալիստները, թե Միացյալ Նահանգներում եղողները: Այնուհետև այդ մարգարեական պատմությունը անցնում է Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորությանը՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության տասը թագավորներին, և նույնացնում է նրա գլխավոր ու առաջին թագավորին՝ ինչպես ներկայացված է Ալեքսանդր Մակեդոնացու միջոցով (նշանակում է՝ «Մարդկանց Պատերազմիկ»), ինչպես նաև նրա թագավորության վերջնական քայքայումը, երբ իսլամի չորս հոդմերը լիովին արձակվեն մարդկային փորձաշրջանի ավարտին:

Այնուհետև հինգերորդից իններորդ համարները պատկերում են այն պատմությունը, որ ներկայացվում է այն ժամանակաշրջանով, որը նախորդեց 538 թվականին պապականության գահին հաստատվելուն, որովհետև նախ այն իշխանությունը, որ պետք է դառնա հյուսիսի թագավորը, պետք է հաղթահարի երեք աշխարհագրական

խոչընդոտներ, ինչպես արեց Սելևկոսը, որն այնուհետև հաստատվեց որպես հյուսիսի թագավոր: Դրանից հետո երեքուկես տարի, ինչպես ներկայացված է երեսունհինգ իրական տարիներով, հյուսիսի թագավորը իշխեց, մինչև հարավի թագավորը մտավ նրա ամրոցը և նրան գերի վերցրեց, որտեղից հետո նա մահացավ Եգիպտոսում՝ ձիուց ընկնելու հետևանքով: Այսպիսով, համարները նույնացնում են այն պատմությունը, որն ավարտվեց վախճանի ժամանակին՝ 1798 թվականին:

Տասներորդ համարը նույնացնում է վախճանի ժամանակի պատմությունը 1989 թվականին, և հինգից ինը համարների հետ միասին դրանք ներկայացնում են քառասուներորդ համարի պատմությունը, ինչպես որ ներկայացնում է նաև երեսունից երեսունվեց համարների պատմությունը: Հետևաբար, առաջին համարից մինչև տասներորդ համարը, տող առ տող, կան երկու մարգարեական գծեր: Առաջինը վերաբերում է վեցերորդ և յոթերորդ թագավորությունների առաջնորդներին, թեև դատարկ տարածություն կա վեցերորդ թագավորության վեցերորդ և ամենահարուստ նախագահի և յոթերորդ թագավորության միջև:

Երկրորդ տողն ընդգրկում է երեք արգելքների հեռացման պատմությունը, այն ժամանակաշրջանը, երբ հյուսիսի թագավորը իշխեց, և թե ով այնուհետև հեռացվեց 1798 թվականին, ինչպես նաև մինչև 1989 թվականը, և երկրորդ նախագահին, որը նախորդ տողում ներկայացված էր Կյուրոսի միջոցով:

Տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարները ներկայացնում են պատմության երրորդ գիծը, որը տեղի է ունենում երկրորդ համարի հարուստ նախագահի ժամանակից հետո, սակայն Խորհրդային Միության փլուզումից որոշ ժամանակ անց՝ վախճանի ժամանակ՝ 1989 թվականին, և Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքից առաջ որևէ փուլում, ինչպես ներկայացված է տասնվեցերորդ համարում:

Վերջի ժամանակից հետո՝ 1989 թվականից սկսվող պատմությունը, առաջին տողում հասցվում է մինչև վեցերորդ և ամենահարուստ նախագահը, որը 2016 թվականից սկսած շարժման մեջ է դնում գլոբալիստներին: Երկրորդ տողում մարգարեական պատմությունը հասցվում է մինչև 1989 թվականը: Ռափիայի ճակատամարտը («Մահմանագիծ»)՝ տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներում, նախորդում է տասներեքերորդ համարին, որտեղ վերջերս պարտված հյուսիսի թագավորը վերականգնում է իր բանակը և ապա հաղթում հարավի թագավորին՝ ճիշտ նախքան տասնվեցերորդ համարի Կիրակնօրյա օրենքը: Տասներեքերորդ համարում հյուսիսի թագավորի պատվիրակ իշխանությունը այն ութ նախագահներից վերջինն է, որոնք իշխում են 1989 թվականից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը: Ուստի տասներեքերորդ համարը պետք է տեղի ունենա յոթից եղող ութերորդ նախագահի ընտրության պահին կամ դրանից հետո: Տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարները սկսվում են հենց վեցերորդ՝ ամենահարուստ նախագահի նախօրեին և, հավանաբար, ավարտվում են հենց այդ նույն նախագահի ընտրությունից անմիջապես առաջ, որը դառնում է յոթից եղող ութերորդը և պատվիրակ պատերազմի երրորդ ճակատամարտում հաղթանակ է տանում՝ տասներեքերորդից մինչև տասնհինգերորդ համարներում:

Տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներում հարավի թագավորի հակահարվածը պատասխան է տասներորդ համարում հարավի թագավորի կրած պարտությանը: Տասներորդ համարը մատնանշում է հյուսիսի թագավորի հաղթանակը 1989 թվականին, որը տեղի ունեցավ Միացյալ Նահանգների և Վատիկանի գաղտնի դաշինքի շնորհիվ: Հյուսիսային բանակի այդ հաղթանակը միջնորդավորված պատերազմի առաջին ճակատամարտն էր: Հնագույն ժամանակներում կատարված բառացի թեժ պատերազմը վերջին օրերում նախապատկերում էր միջնորդավորված պատերազմ, և ուստի տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարների հաղթանակը կլինի հարավի թագավորի հաղթանակը՝ միջնորդավորված պատերազմների երկրորդ ճակատամարտում:

Տասից մինչև տասնհինգերորդ համարներում երեք պատերազմներ կան, և դրանք բոլորը հնագույն ժամանակներում իրականացան բառացի թեժ պատերազմներով, սակայն վերջին օրերում մղվող միջնորդավորված պատերազմներում դրանք ներկայացնում են երեք պատերազմ: Առաջին պատերազմը 1989 թվականին շահվեց գազանի և սուտ մարգարեի գաղտնի դաշինքի կողմից՝ ընդդեմ վիշապի: Միջնորդավորված պատերազմների երկրորդ պատերազմը պիտի շահվի հարավի թագավորի աթեիստական վիշապային զորության կողմից՝ ընդդեմ պապի և նրա միջնորդ բանակի դաշինքի: Միջնորդավորված պատերազմների երրորդ պատերազմը պիտի շահվի հյուսիսի թագավորի միջնորդ բանակի կողմից, ինչպես ներկայացված է տասներեքից մինչև տասնհինգերորդ համարներում:

Մարգարեական առումով կան երեք թեժ համաշխարհային պատերազմներ, երեք փոխանորդ պատերազմներ, որոնք բաղկացած են երեք ճակատամարտերից, և Իսլամի երեք վայերի պատերազմը: Կա նաև Քաղաքացիական պատերազմ և Հեղափոխական պատերազմ: Փոխանորդ պատերազմների երկրորդ ճակատամարտը այժմ ընթացքի մեջ է Ուկրաինայում՝ «Մահմանագիծը», ինչպես ներկայացված է Ռաֆիայով, որը հարավի թագավորի և հյուսիսի թագավորի միջև եղած սահմանագիծն էր, երբ տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարները պատմության մեջ առաջին անգամ կատարվեցին:

Հենց այն նույն ժամանակ, երբ Ուկրաինայում ընթացքի մեջ է տարվում միջնորդավորված պատերազմների երկրորդ ճակատամարտը, տեղի է ունենում նաև իսլամի՝ փառավոր երկրի դեմ ուղղված երեք հարձակումներից երկրորդը: Երրորդ վայ-ի առաջին հարձակումը վրա հասավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և սկսվեց հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման գործը: Կնքման ժամանակը ավարտվում է Միացյալ Նահանգներում շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ երրորդ վայ-ի իսլամը դարձյալ հարվածելու է Միացյալ Նահանգներին: Առաջին և վերջին հարվածները նույնն են, և երկուսն էլ նշանավորում են Հայտնություն տասնութի հրեշտակի ձայնը, որը նաև երրորդ հրեշտակի ձայնն է, որը նաև յոթերորդ փողի հնչելն է, որը նաև երրորդ վայ-ն է:

Այդ երկու հարձակումների միջև, որոնք երկու ձայներ են, որոնք յոթերորդ փողի հնչյունն են, երրորդ վայի իսլամը հարձակվեց ոչ թե ժամանակակից հոգևոր փառավոր

երկրի, այլ հին բառացի փառավոր երկրի վրա՝ 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին:

Այն պատերազմը, որ այն ժամանակ սկսվեց, այժմ տեղի է ունենում հենց այն նույն տարածքում, որտեղ, ինչպես նկարագրված է տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարներում, տեղի ունեցավ Ռաֆիայի ճակատամարտը: Գազայի հատվածը սահմանագիծն է Հուդայի հարավային թագավորության և Եգիպտոսի միջև: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ը մյուս անիվների մեջ եղած մի անիվ է, որը նշանավորում է ապստամբությունը, կամ եբրայական այբուբենի տասներեքերորդ տառը, որը առաջին և վերջին տառերի հետ միասին կազմում է «ճշմարտություն» բառը:

Երրորդ վայի իսլամի կողմից փառավոր երկրի դեմ երկրորդ հարձակումը տեղի ունեցավ 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին, և այն տեղի ունեցավ ճիշտ այն տարածքում, որտեղ հին Ռաֆիայի ճակատամարտը տեղի էր ունեցել՝ տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարների կատարման մեջ: Փառավոր երկրի դեմ երկրորդ հարձակումը, մարգարեական աշխարհագրական խորհրդաբանության միջոցով, կապված է միջնորդավորված պատերազմների երկրորդ ճակատամարտի հետ, ինչպես ներկայացված է Ուկրաինայի պատերազմով:

Տոդ առ տոդ, միջնորդավորված պատերազմների երկրորդ ճակատամարտը, որ այժմ ընթացքի մեջ է Ուկրաինայում (Սահմանամերձ երկիրը), ներառում է երրորդ վայ-ի փողի երկրորդ հնչյունը (2023 թ. հոկտեմբերի 7), որը կատարվում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման վերջնական ժամանակաշրջանում: Այդ կնքման փորձառությունը պատկերագրվում է Դանիելի կողմից տասներորդ գլխում, երբ նա տեսնում է «marah» տեսիլքը սգո քսանմեկօրյա ժամանակաշրջանից հետո, որն այն երեքուկես օրերն են, երբ երկու մարգարենքը մեռած էին փողոցում: Տեսիլքը մեկնաբանվեց որպես «այն բանի բացատրությունը, թե ինչ պիտի պատահեր Աստծո ժողովրդի հետ վերջին օրերում»:

Հիդդեկել գետի տեսիլքով ներկայացված ճշմարտությունը, որը կնքման ճշմարտությունն է, իրագործվում է տասնմեկից մինչև տասնհինգ համարների մարգարեական պատմության մեջ: Սա քառասուներորդ համարի այն պատմությունն է, որ սկսվում է 1989 թվականին և շարունակվում է մինչև քառասունմեկերորդ համարը և շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքը: Սա երկրորդ համարում հիշատակված վեցերորդ, ամենահարուստ նախագահի պատմությունն է, որը ներկայացվում է մինչև «Ալեքսանդր Մակեդոնացու» յոթերորդ թագավորությունը, ինչպես նշված է երրորդ համարում:

2014 թվականին սկսված պատմությունը՝ վստահված պատերազմների երկրորդ ճակատամարտի սկզբից, որին հաջորդեց ամենահարուստ նախագահի՝ 2015 թվականին իր արշավի սկիզբը, հանդիսանում է քառասուներորդ համարի դատարկ հատվածը՝ 1989 թվականից մինչև քառասունմեկերորդ համարում նշված կիրակնօրյա օրենքը, և նաև երկրորդ համարում նշված վեցերորդ՝ ամենահարուստ նախագահից մինչև յոթերորդ թագավորությունը եղած դատարկ հատվածը: Դա այն պատմությունն է, որ սկսվեց Հայտնության տասնութերորդ գլխի առաջին ձայնով՝ 2001 թվականի

սեպտեմբերի 11-ին, և ավարտվում է Հայտնության տասնմեկերորդ գլխում մեծ երկրաշարժի ժամին հնչող երկրորդ ձայնով: Այդ պատմությունը նաև պատմական այն ժամանակաշրջանն է, որը Եզեկիելը նույնացնում է տասներկուերորդ գլխում, որտեղ ամեն տեսիլք կատարվում է: Այդ ժամանակաշրջանը հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակն է: Աստծո ժողովրդի սրբացումը կատարվում է Նրա խոսքով:

Նրանց սրբացրո՛ւ Քո ճշմարտությամբ. Քո խոսքը ճշմարտություն է: Հովհաննես 17:17:

Այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Այս տեսիլքը տրվեց Եզեկիելին այն ժամանակ, երբ նրա միտքը լի էր մռայլ նախագագացումներով: Նա տեսնում էր, որ իր հայրերի երկիրը ամայացած էր: Այն քաղաքը, որ մի ժամանակ լի էր մարդկանցով, այլևս բնակեցված չէր: Խնդության ձայնն ու օրհնության երգն այլևս չէին լսվում նրա պարիսպների ներսում: Ինքը՝ մարգարեն, օտար էր օտար երկրում, որտեղ անսահմանափակ փառասիրությունն ու դաժան վայրագությունը գերիշխում էին: Մարդկային բռնակալության և անիրավության այն ամենը, ինչ նա տեսնում ու լսում էր, վշտացնում էր նրա հոգին, և նա դառնորեն սգում էր օր ու գիշեր: Բայց Քեբար գետի մոտ նրա առաջ ներկայացված հրաշալի խորհրդանիշները հայտնեցին վերիշխան մի գորություն, որ ավելի հզոր էր, քան երկրային իշխանավորներինը: Ասորեստանի և Բաբելոնի ամբարտապան ու դաժան միապետներից վեր ողորմության և ճշմարտության Աստվածն էր գահակալում»:

«Անիվանման խճճվածությունները, որոնք մարգարեին թվում էին այդպիսի շփոթության մեջ ներքաշված, առաջնորդվում էին անսահման ձեռքով: Աստծո Հոգին, որ իրեն հայտնվեց որպես այս անիվները շարժող և ուղղորդող, շփոթությունից ներդաշնակություն էր բերում. այդպես էլ ամբողջ աշխարհը Նրա վերահսկողության ներքո էր: Փառավորված էակների բյուրավոր բազմություններ պատրաստ էին Նրա խոսքի համաձայն չար մարդկանց գորությունն ու քաղաքականությունը զսպելու և Նրա հավատարիմների համար բարիք բերելու»:

«Նույն կերպ, երբ Աստված պատրաստվում էր սիրելի Հովհաննեսին բացելու եկեղեցու պատմությունը գալիք դարերի համար, Նա նրան տվեց Փրկչի՝ Իր ժողովրդի հանդեպ ունեցած հետաքրքրության և հոգածության հավաստիքը՝ նրան հայտնելով «մեկին, Որդի մարդուն նման», որ շրջում էր աշտանակների մեջտեղում, որոնք խորհրդանշում էին յոթ եկեղեցիները: Մինչ Հովհաննեսին ցույց էր տրվում եկեղեցու վերջին մեծ պայքարը երկրային իշխանությունների դեմ, նրան նաև թույլատրվեց տեսնել հավատարիմների վերջնական հաղթանակն ու ազատագրությունը: Նա տեսավ եկեղեցին գազանի և նրա պատկերի հետ մահաբեր ընդհարման մեջ, և այդ գազանին երկրպագելը պարտադրվում էր մահվան սպառնալիքով: Բայց, նայելով պատերազմի ծխից ու աղմուկից անդին, նա տեսավ Սիոն լեռան վրա Գառան հետ մի բազմություն, որոնք, գազանի դրոշմի փոխարեն, ունեին «Հոր անունը՝ գրված իրենց ճակատների վրա»: Եվ դարձյալ նա տեսավ «նրանց, որ հաղթանակ էին տարել գազանի, և նրա պատկերի, և նրա դրոշմի, և նրա անվան թվի վրա, կանգնած ապակե ծովի վրա՝ Աստծու քնարները ձեռքներին», և

նրանք երգում էին Մովսեսի և Գառան երգը»:

«Այս դասերը մեր օգուտի համար են: Մենք պետք է մեր հավատը հաստատուն պահենք Աստծու վրա, որովհետև հենց մեր առջևում մի ժամանակ է, որ պիտի փորձի մարդկանց հոգիները: Քրիստոսը, Ձիթենյաց լեռան վրա, հիշեցրեց այն ահավոր դատաստանները, որոնք պիտի նախորդեին Իր երկրորդ գալստյանը. «Լսելու եք պատերազմների և պատերազմների լուրերի մասին»: «Ազգ ազգի դեմ պիտի ելնի, և թագավորություն թագավորության դեմ, և պիտի լինեն սովեր, համաճարակներ և երկրաշարժեր՝ զանազան վայրերում: Այս ամենը ցավերի սկիզբն է»: Թեև այս մարգարեությունները մասամբ կատարվեցին Երուսաղեմի կործանման ժամանակ, դրանք առավել անմիջականորեն վերաբերում են վերջին օրերին»:

«Մենք կանգնած ենք մեծ և հանդիսավոր իրադարձությունների շեմին: Մարգարեությունը արագորեն կատարվում է: Տերը դռան առաջ է: Շուտով մեր առջև պիտի բացվի մի ժամանակաշրջան, որը ճնշող հետաքրքրություն պիտի ունենա բոլոր կենդանիների համար: Անցյալի վեճերը պիտի վերակենդանանան, նոր վեճեր պիտի ծագեն: Այն տեսարանները, որոնք պիտի կատարվեն մեր աշխարհում, դեռևս անգամ չեն իսկ երազվել: Սատանան գործում է մարդկային գործակալությունների միջոցով: Նրանք, ովքեր ջանք են գործադրում Սահմանադրությունը փոխելու և կիրակիի պահպանումը պարտադրող օրենք ապահովելու համար, քիչ են գիտակցում, թե ինչ պիտի լինի դրա արդյունքը: Ճգնաժամը հենց մեր վրա է հասնում:»

«Բայց Աստծո ծառաները չպետք է այս մեծ ճգնաժամում ապավինեն իրենք իրենց: Եսայիային, Եզեկիելին և Հովհաննեսին տրված տեսիլքներում մենք տեսնում ենք, թե որքան սերտորեն է երկինքը կապված երկրի վրա տեղի ունեցող իրադարձությունների հետ, և թե որքան մեծ է Աստծո հոգատարությունը նրանց հանդեպ, ովքեր հավատարիմ են Նրան: Աշխարհը առանց Տիրակալի չէ: Գալիք իրադարձությունների ծրագիրը Տիրոջ ձեռքերում է: Երկնքի Մեծությունն Իր իսկ խնամքին է հանձն առնում ազգերի ճակատագիրը, ինչպես նաև Իր եկեղեցու գործերը»: Testimonies, հատոր 5, 752, 753.